

1913-9

AFSENDER

Kai Nielsen

MODTAGER

Mads Rasmussen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Brevet skønnes ud fra emnet -
debatten om Ymerbrønden i Faaborg -
at være skrevet i september 1913.

Omtalte personer:
Johannes Jensen
Carl Petersen, arkitekt

Arkivplacering:
Faaborg Byhistoriske Arkiv, Mads
Rasmussens familiearkiv, Mappe 30

DOKUMENTINDHOLD

Kai Nielsen skriver til Mads Rasmussen angående den polemik, som afsløringen af Ymerbrønden i Faaborg har været anledning til og giver flere gange udtryk for sin store taknemmelighed over for MR.

TRANSSKRIFTION

[En anslået datering er påført med blyant:] ca 20-0-1913

Kære Hr. Rasmussen - Jeg sidder hos Kalle - han skulde jo til at skrive, om det, til Dem, som skulde være til gode for mig. Det generer mig i det hele og De maa ikke gaa med til noget uden at De gør det - i alle Tilfælde med en vis Glæde. Jeg er jo et brydsomt Bæst! Aah, hvor skulde de have paa Snuden alle disse slappe Asener, som Guddødemig ikke kender deres egen Menneskeværd. Som ser Usædelighed i alt her paa Jorden, bare fordi deres egen Moral er saa lind i det som bare tænkeligt.

Til at begynde med troede jeg, Aktionen kun var rejst mod Dem personlig og saa mente jeg kun at det var godt. Hunde hyler jo altid naar de bliver ramt lidt. - Men nu da jeg mærker at der virkelig er oparbejdet et vist sjæleligt Fænomen med Moral til Navn saa - ja for mit eget Vedkommende saa glæder jeg mig kun - men jeg vil blive inderlig ked af det om De virkelig skulde gaa træt i det - i al den modbydelige Sludder.

Min Opgave - med andre Kunstneres - bliver nu engang at strides med disse Overleveringer af anden Smag som den Art Indlæg er. Og saa kommer Moralen altid frem som Vaaben. Selv med en Mand som Joh. V. Jensen: bliver man trådt over Tæerne af en anden, saa bliver denne med det samme en ----Sybarit, bare fordi Joh. V for Tiden, paa Grund af Mavekarthar for eget Vedkommende, er nødt til at nægte sig en del Nydelser han ellers ikke renoncerer paa. Det har jeg oplevet i de sidste Dage. Jeg forsikrer Dem jeg har ikke villet Sensation i daarlig Forstand. Ja! kunde jeg altsaa gøre det bedste Arbejde i Tiden: - det haaber jeg jo at kort nyt skulde blive, men min Sandten ikke ligge og snadre i saadanne Infan[tiler] som der altsaa bliver regnet mig til Last nu. Jeg er saa inderlig sikker paa at jeg vinder igennem med det. Jeg vil ikke andet end: lige ud af Landevejen uden Skaberi eller sætten sig moralsk til Højboards enten paa den ene eller anden Maade.

Kære Hr. Rasmussen, Jeg er Dem saa taknemlig at jeg daarlig kan sige det. Mange Opgaver har De allerede givet mig og saa har De givet mig frit "Slav" hvis jeg ikke bliver til noget et godt Stykke ud over det sædvanlig saa- men det kan De ogsaa være ganske rolig for at jeg gør. Karl Madsen har været væk det meste af Sommerferien. J.S: har ødelagt mig 2½ Maaned af min sommer. Jeg har ikke faaet talt med Direktøren endnu,

men jeg gaar op til ham en af de første Dage, saa skal De alligevel høre hvad den klogeste vi har her hjemme paa det Omraade siger om Brønden. Men Hr. Rasmussen De maa ikke gaa træt i Tingen endnu. Bare Striden i Bladene ville tage en saadan Vending at der blev naturlig Lejlighed til at man kunde give sit Besyv med i Sagen, men det er jo noget svært at give ind straks men det kunde man jo alligevel og der kunde jo da for Pokker siges en og anden Ting som kunne falde DHr "Polemikere" for Brystet.

En skønne dag kommer det ogsaa.

Jeg har gjort dette Arbejde med al den Evne, jeg raadede over i Øjeblikket. Jeg er ikke usund. Og jeg vil ikke anden Sensation end den der ligger i helst det allerbedste Arbejde. Og den Arbejdsplan vinder man nu alligvel igennem med. Jeg er Dem saa inderlig, inderlig taknemlig, kære hr. Rasmussen, og det skal jeg nok bevise Dem efterhaanden.

Deres hengivne

Kai Nielsen

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Skrevet den 30.

ca. 180-9-1913

Kære Hr. Rasmussen — Jeg
siddes hos Kalle — han skulde jo lig
at skrive, om det, der kom, som skulde
være dit Brev for mig. Det gælder
mig i det hele og det er mig ikke gaaet med
dit noget uden at jeg er det — i alle Tilfælde
med en vis Glæde.

Jeg er jo et
byrdant Brev! Adh. har skulde de have
per Svinden alle disse slappe Brevet, som
Eids dødning ikke kendes dees egen
Kamelerad. Samt en Usædelig led i alt
hvad som Jorden, som færdi Dens egen Moral
de ser kind i det som var laudeligt.

Det at klypede med hende jeg, Månen
kun var rigt med dens personlig og det
menter jeg kun at det var godt. Kunde
lyder jo altid men de blive samt lidt.
Kun min da jeg mener at det er virkelig et op-
arbejdet et vist sjæleligt Fænomen med
Moral dit Navn saa — ja for mig er det Ved-
kommende saa glæder jeg mig kun —
men jeg vil blive indeholdt af det om
Moral og skulde jeg det — i et
den verdslige Skindes.

Kun Oppe — med andre Kunst.

neres - Milet min engang at skides med
dissø Berlevring af anden Sprog som
den Rst Indlæg st. Og en kanner Mon-
ten altid pems som Væker. Selv med en
hand som Joh. V Jensen: Min kan kender
at Tæmte af en anden, som Milet denne
med det samme en - Pykavit, som
fordi Joh. V. de Tiden, som Grund af Ma-
schonkas for et Vedkommende, som
at noget sig en Det Nyligtes Ameller
ikke allerede paa. Det der jeg oplever
i det sidste Brev. - Jeg forstod Deud
jeg kan ikke sidde Sænkation, i deilig For-
skud. Ja! kunde jeg allerside det led-
ste Brev i Tiden: - det kender jeg is at det
nødt skulde blive, men min Sandhed it-
ke ligger og ender i endanet Infamli-
det som du allers Milet og net mig i det
når. - Jeg er enderlig sikker paa
at jeg ender igennem med det. Jeg vil
ikke andet end: lig ind af Landet
inden Præst eller sætte sig uover-
dit Høj lods ender paa den ene eller an-
den Part. - Kom U: Rasmussen
Jeg er dem som kenderlig at jeg dærlig
kun sig det. Kunst og gaver en De allerede zi-
vel mig og som der de givet mig for Skov

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hvis jeg ikke blev i noget et godt
Nyttigt om det sadtning ses —
Nem det kan, og opas var ganske rigtig
for at jeg god. Det Hæder har været
vot det meste af Sommerferien. D.S.
har skrevet mig et Brev om af sin
Tidning. Jeg har ikke været i det
Mest blev endnu, men jeg er op til
hans og af de første Part, ses det Nat-
lige og har været den Skjæde, i det har jeg
med på det Omrønde siges om Partiden.
Nes de Beslutninger om mig at jeg
had i Tiden, endnu. — Det Skide
i Bladet vil det være en sådan Ven-
dning at der den Kulturen og Lykkehed til
at være kunde give det Brev med
i Tiden, men det er jo noget andet at
gøre ind steds, — med det kunde man
jo alligevel og der kunde jo de for Parten
at gøre og ender Tiden som kunde fuld
Vær, Polemikere for Brevet.
Et alene jeg kommer det opas.
Jeg har gjort dette Brev med at den
Event jeg arbejder om i Brevet. Jeg er
ikke usikker. Og jeg vil ikke anden Stund
hans end den der Lige i helst det — at

beder det Brev. Og den Brevskæde
vinder man om alligevel igennem
med. Jeg er Brev ses i det, jeg
indtægter Kulturen det de Beslut-
ses og det er jeg nok har den
efterhaanden.

Vores hvarsige
P. N. Nielsen.